

El preu del temps

La Jana passejava pel mercat d'antiguitats, quan un rellotge de sorra li va cridar l'atenció per la seva brillantor i va decidir que havia de ser seu. L'ancià la va mirar fixament i li va dir amb veu rugosa:

- Quan el giris, tornaràs uns minuts enrere, però ves amb compte... cada canvi té el seu preu.

Ella emocionada, el va comprar sense pensar-s'ho. Al principi era com un joc. Quan deia una cosa inadequada, només havia de girar el rellotge i corregir-ho. Si deixava anar un got, podia evitar que esclatés contra el terra amb un simple moviment. Era com tenir una segona oportunitat infinita.

Però un dia es va adonar que alguna cosa estranya passava. Cada vegada que feia servir el rellotge, la gent del seu voltant semblava més distant i no la reconeixien. Era com si les seves accions estiguessin esborrant moments importants de la seva vida.

Una nit, espantada, va decidir no utilitzar-lo més i explicar-li-ho tot a la seva mare, però quan va voler-li comunicar es va adonar que la casa estava buida, freda, com si mai hi hagués viscut ningú.

Tot tremolant, va agafar el rellotge i va pensar en el seu últim desig: tornar a un moment en què mai hagués trobat aquell maleït objecte. Amb un sospir, el va girar per última vegada.

La Jana mai va entrar en aquella botiga. Mai va comprar aquell objecte i és més, potser mai va existir.